

Немирниятъ Петко.

Петко нашъ лѣнивъ е много,
А немирникъ—остави се!
Майка му се кара строго:
„А бре, синко, поправи се!“

Вземе книги, хлѣбъ и дѣ го?
На школото ужъ отива,
Но замине ли край него
Изъ махлата той се скрива.

Тукъ позѣпа часъ. минута,
Тамъ ще легне пѣкъ на сѣнка. . .
Ходи Петко и се лута
Изъ градинки по полянка.

Тръгна си веднажъ сърдито,
Слънце щомъ на югъ изкочи,
Гледа Петко: изъ корито
Куче тамъ водица лочи.

Съ ядъ ржка си той протяга —
Плясъ! удари го съ камшика.
Търти кучето да бѣга,
Той захвана да го щика.